

Recensent: Merthe van der Bruggen

Ilona Brook: 'Zuiver Hart.' Uitgeverij Bestelmijnboek, Den Haag 2013. ISBN: 9789462470026 (Borstkanker/Schildklierproblemen/vertraagde schildklierwerking /ED /1). Zie ook: www.bestelmijnboek.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Openhartig egodocument over het overwinnen van borstkanker en het effect van een vertraagde schildklier. Ilona Brook kijkt terug op een jaar waarin zij de dood in de ogen ziet. Zij maakt haar levensbalans op in dagboekantekeningen en gedichten. De liefde voor haar gezin en vrienden en de nodige humor houden haar overeind. Zij hoopt dat haar boek anderen zal inspireren om zichzelf trouw te blijven, tijdens en na kanker. Met bijdragen van echtgenoot Patrick en tips voor lotgenoten. Boek van 118 pagina's.

Over de schrijfster:

Ilona Brook (1966) woont in Haarlem. Zij is getrouwd met Patrick en is trots op haar kinderen Sacha, Tom en Bodhi. Ilona bleek in juni 2011 borstkanker te hebben. Zij werkte in verschillende financieel administratieve functies, tot haar ziekte haar dwong om haar beroep op te geven. Nu wijdt zij zich aan het schrijverschap. Ilona's doel in het leven is mensen motiveren en inspireren terwijl ze van elk moment geniet.

Korte Beschrijving:

Na een zware periode als alleenstaande moeder ontmoet de auteur haar nieuwe partner Patrick. Samen krijgen ze nog een zoon. Het geluk lacht het paar toe. Dan voelt de auteur een knobbel in haar borst en laat zich onderzoeken. De uitslag: goedaardig. De knobbel is een soort ontstoken haarvaatje dat vanzelf weg zal gaan. Een jaar later blijkt het echter om een zeer kwaadaardige tumor te gaan, die zich al tot in de rechteroksel heeft uitgezaaid. Ilona moet direct aan de chemotherapie.

Haar smaak verandert, zij verliest haar haar en ze heeft veel problemen met haar korte termijngeheugen en het uitvoeren van haar planning. Zelf noemt ze dit een "chemo brain". Later blijkt ook dat haar schildklier veel te langzaam werkt, wat traag en moe maakt. Dit kan een gevolg van de kankerbehandeling zijn of een op zichzelf staande aandoening, de ziekte van Hashimoto. Ilona houdt twijfels over deze diagnose.

De auteur ervaart wie er werkelijk voor haar klaarstaan en wie niet. Haar ervaring komt niet altijd overeen met haar verwachtingen en dat is teleurstellend. Ze realiseert zich dat dit haar ook de kans biedt om de mensen te behouden die echt om haar geven.

Ilona's ziekteproces en de behandeling hebben ook gevolgen haar relatie en seksleven. Hoewel zij altijd nog dol is op haar man, voldoet zijn benadering niet altijd aan haar verwachtingen. Vrijen kan alleen nog met condoom want Ilona's slijmvliezen zijn uitgedroogd en kwetsbaar.

Na de chemokuur ondergaat de auteur eerst een borstbesparende operatie. Maar al snel blijkt dat zij toch een complete amputatie met okseltoilet moet ondergaan. Ook wordt zij bestraald. Als zij voldoende hersteld is, laat zij haar borst met lichaamseigen vetweefsel reconstrueren volgens de Autologue Fat Transfermethode (AFT). Speciale lingerie helpt haar zich weer mooi en vrouwelijk te voelen.

Wat viel op:

Communicatie is een bottle neck bij kankertherapie, zowel tussen experts onderling als met de patiënt. De experts hielden er soms tegenstrijdige visies op na. Het was Ilona dan niet duidelijk wie zij moest geloven. Zij had behoefte aan empathie en duidelijke uitleg en voelde zich lang niet altijd serieus genomen. Ook had ze er beter op voorbereid willen worden, dat niets in haar behandelplan voor langere tijd vaststond.

De auteur had er achteraf moeite mee dat haar borstweefsel na amputatie zonder haar toestemming werd weggegooid. Ze had graag met eigen ogen geconstateerd dat er inderdaad een tumor inzat. Dat had het afscheid meer aanvaardbaar gemaakt.

Ilona beveelt lotgenoten het gebruik van ayurvedische producten zoals geklaarde boter (ghee) aan. Deze zouden de bijwerkingen van de behandeling verzachten. Ook is zij pannen met een keramische coating gaan gebruiken ter vervanging van pannen met een antiaanbaklaag.

Als het ergste achter de rug is, wil de auteur haar leven weer oppakken. Zij is meer dan haar ziekte en ze wil dan ook niet alleen maar over haar ziekteproces praten. Ook heeft zij er moeite mee dat sommige gesprekspartners direct verwijzen naar een kennis die nog veel meer heeft geleden of de kanker zelfs niet heeft overleefd. Dat voelt alsof haar ervaring gebagatelliseerd wordt. Alsof haar herstel onbevredigend is voor de sensatiezucht van de luisteraar.

Citaten:

- Pag.14: ‘De dienstdoende chirurg vertelt me dat ik er vrijwel zeker rekening mee moet houden dat het weefsel kwaadaardig is. [...]Ik ben met stomheid geslagen en vraag onmiddellijk wat het scenario is.’
- Pag. 104: ‘Twee jaar geleden is het mijn ‘zus’ [haar pruik, red.] die ik trouw een half jaar lang op mijn hoofd draag. [...] Gaandeweg begint zij me steeds dierbaarder te worden en merk ik al gauw hoe praktisch zij eigenlijk is. [...] Nu gaat ‘Marie’ [een cup die de opperhuid vacuüm trekt en zo oprekt, red.] mij als heuse boezemvriendin het komende jaar intensief in mijn nieuwe ontwikkeling ondersteunen. [...] ‘Girl, you and me stucked like glue.’

Recensie / extra: (Bron: www.bol.com): patrickpoel: ‘Terwijl je het boek leest, hoor je het Ilona zeggen, alsof ze naast je staat. Geen verzachtende woorden maar direct en hard zoals het is geweest !!! Chapeau !!!’

InezG : ‘Een eerlijk en intiem verhaal over de strijd tegen borstkanker. De auteur weet op een duidelijke en intense manier te beschrijven wat er allemaal bij deze diagnose komt kijken, zonder dat het boek heel 'zwaar' wordt. Een aanrader voor mensen die met deze ziekte te maken hebben (gehad).’